

straf m.v., der ligeledes træder i kraft den 1. juli 2001, at ved spørgsmål om prøveløsladelse efter straffelovens § 41 skal afgørelsen om prøveløsladelse træffes på et sådant tidspunkt, at en eventuel prøveløsladelse kan ske straks efter udståelsen af 12 år af straffen af fængsel på livstid.

Det følger endelig af § 112, nr. 6, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., at en afgørelse efter § 80 om nægtelse af prøveløsladelse efter straffelovens § 41, kan kræves indbragt til prøvelse for retten, når 14 år af straffen af fængsel på livstid er udstået.

Der spørges endvidere til min holdning til dødsstraf. Det anføres i begrundelsen for spørgsmålet, at nogle personer på baggrund af Lundin-sagen mener, at dødsstraffen bør genindføres.

I den anledning kan det oplyses, at hjemlen til i Danmark at idømme dødsstraf for borgerlige forbrydelser blev ophævet ved straffeloven af 1930 (lov nr. 126 af 15. april 1930).

Ved lov nr. 227 af 7. juni 1952 blev dødsstraf genindført for visse nærmere angivne overtrædelser af straffeloven. Idømmelse af dødsstraf kunne kun anvendes, når handlingen var begået under krig eller besættelse til fremme af fjendtlige interesser og under i øvrigt skærpende omstændigheder. Ved lov nr. 195 af 3. maj 1978 blev adgangen til at idømme dødsstraf efter denne lov ophævet. Samtidig ophævedes hjemlen til dødsstraf i den militære straffelov.

Efter lov nr. 259 af 1. juni 1945, som ændret ved lov nr. 356 af 29. juni 1946 (straffelovtillægget) var der hjemmel til at idømme dødsstraf for visse grove forbrydelser begået under besættelsen under anden verdenskrig. Det drejede sig om grove eller farlige forbrydelser, der enten var begået i tysk interesse eller med andet landsskadeligt formål. Lov nr. 395 af 12. juli 1946 om straf for krigsforbrydelser som ændret ved lov nr. 423 af 7. oktober 1947 indeholdt ligeledes hjemmel til dødsstraf. Ved lov nr. 1097 af 22. december 1993 om ændring af lov om tillæg til borgerlig straffelov angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed og lov om straf for krigsforbrydelser (afskaffelse af dødsstraf) blev muligheden for at idømme dødsstraf efter de nævnte to love ophævet.

Jeg har ikke overvejelser om at foreslå dødsstraf genindført i Danmark. Tværtimod støtter regeringen internationale bestræbelser på at

søge anvendelsen af dødsstraf afskaffet også i andre lande.

Det kan i den forbindelse oplyses, at indførelse af mulighed for at idømme dødsstraf for borgerlige forbrydelser i fredstid i øvrigt ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser. Der kan i den forbindelse bl.a. henvises til den 2. valgfri tillægsprotokol til FN's konvention om borgerlige og politiske rettigheder, jf. bekendtgørelse nr. 17 af 9. februar 1995 (Lovtidende C), og den 6. tillægsprotokol til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, jf. bekendtgørelse nr. 72 af 20. september 1985 (Lovtidende C).

Spm. nr. S 2134

Til udenrigsministeren (19/3 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Kan udenrigsministeren oplyse, hvilke af de 133 lande, der har undertegnet både Flygtningekonventionen af 1951 og den tilhørende protokol fra 1967, der af UNHCR betragtes som lande, der i praksis efterlever konventionen og protokollen, og hvilke lande der af UNHCR ikke kan betragtes som sikre lande?«

Begrundelse

Pr. 8. december 2000 havde i alt 133 lande undertegnet både Flygtningekonventionen af 1951 og den tilhørende protokol fra 1967, hvilket i udgangspunktet betyder, at disse lande yder beskyttelse til forfulgte mennesker.

Det afgørende for, om et undertegnede land kan anses for sikkert er imidlertid, om det pågældende land i praksis efterlever konventionen og protokollen.

På den baggrund er spørgeren interesseret i at få oplyst, hvilke af de 133 lande, der har undertegnet både Flygtningekonventionen af 1951 og den tilhørende protokol fra 1967, der af UNHCR kan betragtes som lande, der i praksis efterlever konventionen og protokollen, og hvilke lande der af UNHCR ikke kan betragtes som sikre lande.